

master class as a group form of methodological work. URL: http://www.kharkivosvita.net.ua/files/Method_rekom.pdf (accessed: 18.03.2023).

2. Hryshaieva O. How to conduct a master class. Dnipropetrovsk: NMTsPTO in Dnipropetrovsk Region, 2012. P. 15. URL: http://www.dvpub.dp.ua/content/load_files/102.pdf (accessed: 19.03.2023).

3. Mishchenko O., Kupina I., Kozachek N. Mishchenko O. A. Master Class as a form of exchange of advanced pedagogical experience in the conditions of martial law. System of education and upbringing of children with special educational needs: experience of the past – a look into the future: to the 85th anniversary of Academician V. I. Bondar: Collection of scientific papers of H. S. Skovoroda Kharkiv National Pedagogic University. Kharkiv, 2023. Pp. 163-168.

4. Mikhniuk M. Master Class as a form of exchange of advanced pedagogical experience URL: <https://core.ac.uk/download/pdf/77240636.pdf> (accessed: 19.03.2023).

5. Public news. I Am Ukraine Sung in Sign Language. URL: <https://suspilne.media/406779-a-ukraina-zaspivana-zestovou-movou-skolarka-z-rivnensini-zavouvala-gran-pri-na-miznarodnomu-konkursi-mistectv/> (accessed: 18.03.2023).

6. Official website of UTOG. URL: <https://utog.org/kultura/v-vseukrainskij-konkurs-pisni-u-zhestovomu-vikonanni/> (accessed: 19.03.2023).

РОЗВИТОК ДИЗАЙНЕРСЬКОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНІХ ВИКЛАДАЧІВ ПТНЗ В КОНТЕКСТІ СТАЛОГО РОЗВИТКУ УКРАЇНИ

Абуканова Є. Є., Борисов І. М., Очередько О. О.

Полтавський національний педагогічний університет імені В. Г. Короленка

Аналіз стратегії сталого розвитку показав, що головна ідея освіти для сталого розвитку полягає в тому, щоб перейти від простої передачі знань і навичок до підготовки людей, в першу чергу педагогів, готових формувати суспільство яке би уміло планувати соціальний розвиток з набуттям навичок в галузі збереження стійкості природних екосистем і соціальних структур, творчого екологічного мислення, толерантності, глибинного розуміння демократичних форм.

До головних завдань освіти для сталого розвитку належить формування у свідомості людей необхідності вести узгоджений з принципами сталого розвитку спосіб життя, тобто бути більш інформованими, моральними і відповідальними у відношенні до забезпечення можливостей майбутніх поколінь задовольняти свої потреби. До інших цілей освіти для сталого розвитку включені питання розширення сфери знань майбутніх фахівців, розвиток їх спеціальних навичок, інтелекту, формування активної життєвої позиції і морально-етичних цінностей. Стратегія рекомендує урядам всіх країн сприяти переходу до сталого розвитку шляхом спрямованої модернізації формальної і неформальної освіти, освоєння в першу чергу педагогами знань, що дадуть їм можливість включати питання сталого розвитку до навчальних планів і програм з різних дисциплін.

Оскільки перехід суспільства до сталого розвитку має розглядатись як безперервний процес навчання і змін, в якому беруть участь різні суб'єкти формальної, неформальної та інформальної освіти, то необхідні відповідні якісні зміни в методиці формування компетентностей в галузі сталого розвитку у викладачів. Повинна відбутися культурно-ціннісна переорієнтація буття та діяльності людини, яка повинна реалізуватись у конкретних соціальних механізмах смисложиттєвих орієнтацій людей. Адже якщо раніше життя суспільства й окремої людини визначалося зовні існуючими культурними зразками поведінки й свідомості (канонами), то тепер провідним стає процес самодетермінації, самовизначення, вироблення особою індивідуальних орієнтирів, способів життя, смисложиттєвих та моральних імперативів. Відбувається

принципова зміна способу зв'язку соціуму, який працює в технологічній сфері з культурою. Зростає роль культури експлуатації, споживання, утилізації пристроїв і продуктів виробництва. Тобто змінюється структура самого феномену «знання» і «культура». В її основі є не стільки система знань, скільки як саме і які зусилля прикладає людина у пошуку та переструктуруванні різної інформації у рамках ціннісного самовизначення. Тому зміст культурологічної підготовки майбутніх викладачів технологій, формування їх технологічної культури повинно відбуватися у контексті самовизначення особистості у власному бутті. Впровадження в зміст підготовки вчителів технологій культурологічного підходу, вказує на те, що змістом підготовки повинна стати цілісність культурного досвіду людства: етичного, релігійного, філософського, естетичного, технічного, фахового і т.п. в доповнення до наукового досвіду пізнання світу. Таку цілісність змісту можна забезпечити за рахунок знань з дизайну і ергономіки. Дизайнерська і ергономічна підготовка повинні заповнити відсутню ланку у міждисциплінарних дослідження людини про працю. Допмагаючи розвиткові компетентнісного підходу до вивчення трудової діяльності, ергономічні і дизайнерські знання заповнюють межі окремих наук, що вивчають людину в процесі праці та інших видах діяльності, а також роль кінцевого виробу (продукту) їхньої діяльності у формуванні гуманістичної особистості.

Аналіз методологічних основ підготовки майбутніх викладачів технологій до педагогічної дизайнерської діяльності свідчить, що в якості методології цієї підготовки може використовуватись сама педагогічна дизайнерська діяльність, здатна об'єднувати основні протилежні напрями освіти, погоджувати певну рівновагу між напрямками, що створюють і руйнують таку систему. З точки зору нашої проблеми подібна методологія може узгодити філософські принципи між нормативною необхідною професійною базою знань (раціональних) і індивідуально-творчою діяльністю дизайнера (ірраціональні знання, відчуття), між технократичним і гуманістичним пріоритетами його світогляду. На нашу думку, засвоєння принципів дизайнерського проектування дозволить сформувати методологічну основу дизайнерської компетенції майбутніх викладачів технологій. Адже компетенція включає в себе сукупність взаємопов'язаних – знань, умінь, навичок, способів діяльності та особистих якостей необхідних для перетворення певних предметів і процесів при реальній продуктивній діяльності по відношенню до них.

Література:

1. Аліксічук О. С. Використання активних форм і методів навчання на уроках світової дизайнерської компетентності. *Педагогічна освіта: теорія і практика : зб. наук. пр. / Кам'янець-Поділ. нац. ун-т ім. І. Огієнка. Кам'янець-Подільський : ПП Д. Г. Зволейко. 2011. Вип. 7. С. 232–237.*
2. Мітяшкіна Т. Ю. Питання формування національної дизайнерської компетентності майбутніх інженерів-педагогів засобами мистецтва. *Проблеми інженерно-педагогічної освіти. 2007. № 18-19. С. 339–345.*
3. Оршанський Л., Долиновська Г. Формування дизайнерської компетентності особистості вчителя у контексті глобалізації. *Молодь і ринок. 2010. № 6. С. 22–26.*
4. Тимків Б. М. Формування дизайнерської компетентності студентів на заняттях з декоративно-прикладного мистецтва фахівців. *Українська академія мистецтва : Дослідницькі та наук.-метод. праці. 1995. Вип. 2. С. 60–63.*
5. Уліщенко А. Б. Методика викладання дизайну в загальноосвітніх навчальних закладах: сучасні пріоритети. *Культура України : зб. наук. пр. / М-во культури України, Харк. держ. акад. культури; за заг. ред. В. М. Шейка. Харків : ХДАК, 2012. Вип. 38. С. 40–48.*